

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. ve věci

žalobkyně: J. M., nar. X
bytem X

zastoupena: Mgr. et Mgr. Šárkou Podlešákovou, advokátkou
se sídlem Opletalova 55, 110 00 Praha 1

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlím Křížová 25/1292, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 4. 2023, č. j. X,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy (dále jen „žalovaná“) ze dne 18. 4. 2023, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly podle ust. § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších

předpisů (dále jen „**zákon č. 528/1991 Sb.**“), a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), zamítnuty námitky žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „**správní orgán I. stupně**“) ze dne 19. 12. 2022, č. j. X (dále jen „**prvostupňové rozhodnutí**“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně odňal žalobkyni od 14. 1. 2023 invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon č. 155/1995 Sb.**“), neboť žalobkyně již není invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla pouze o 10 %.

II. Žaloba a její podstatný obsah

3. Žalobkyně předně zrekapitulovala závěry všech posudků o invaliditě žalobkyně, které do podání žaloby žalovaná prostřednictvím posudkových lékařů vydala, aby poukázala na skutečnost, že podle celkem tří předchozích posudků byl invalidní pro invaliditu prvního stupně.
4. Žalobkyně dále s odkazem na ust. § 2 a § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „**vyhláška o posuzování invalidity**“) namítala, že se posudkoví lékaři žalované nedostatečně zabývali dopadem zjištěných skutečností na celkovou výkonnost, pohybové schopnosti, schopnost zvládat denní aktivity a na kvalitu života. Rovněž nesouhlasila se závěry posudkových lékařů, že její zdravotní stav odpovídá jejímu věku.
5. Dále uvedla, že od roku 2018, kdy byl žalobkyni přiznán invalidní důchod I. stupně, rozhodně nedošlo ke zlepšení jejího zdravotního stavu, a shrnula svoje zdravotní obtíže. Žalobkyně měla též za to, že posudkoví lékaři učinili své závěry, aniž by podrobně zkoumali její zdravotní stav s tím, že nikdy nebyla přizána k jednání, takže si nemohli učinit odpovídající představu o jejím zdravotním postižení. Posudkové nálezy pak podle žalobkyně neodpovídají doloženým lékařským zprávám ani skutečným závažným a četným zdravotním obtížím žalobkyně.
6. Žalobkyně pak konkrétně poukázala zhoršení jejího zdravotního stavu po X, který začal v roce 2012. Během let se přidaly i X a s tím spojené X. Související X vedly k rozvoji X a k celkovému vyčerpání. Z důvodu vyčerpání musel snížit svůj pracovní úvazek na tři dny v týdnu, kterýžto jí zatím vyhovuje. Zdravotní stav žalobkyně bývá nejhorší v období jara a léta, kdy se k X přidává i X, které jsou velmi silné a vyčerpání organismu tomu odpovídá. Žalobkyně také trpí nedostatečnou funkcí mikrobiomu, který podle vyšetření funguje na 30 %. Dále má žalobkyně potíže s X, kdy musí každý měsíc navštěvovat fyzioterapeuta. V pravém uchu má také X (v levém X). Ohledně ortopedie uvedla, že se neobejde bez speciálních vložek do bot, nemůže aktivně sportovat a kvůli problémům s X nemůže chodit do schodů a ze schodů.
7. Žalobkyně proto navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

8. Žalovaná ve svém vyjádření shrnula platnou právní úpravu a průběh správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí.
9. Žalovaná měla za to, že jejím posudkovým lékařem byl dostatečně posouzen a objektivně zjištěn zdravotní stav žalobkyně, když při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz.
10. S ohledem na namítanou nesprávnost posouzení zdravotního stavu navrhla žalovaná přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, která je příslušná k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti žalobkyně pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění. Subjektivní úvahy a vlastní hodnocení zdravotního stavu nejsou důvodem k uznání invalidity, změně jejího stupně ani ke změně data jejího vzniku.
11. Za stavu v době podání vyjádření žalovaná setrvala na napadeném rozhodnutí a navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

IV. Obsah správního spisu

12. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení.
13. Dne 19. 12. 2022 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí, jímž podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. odňal žalobkyni od 14. 1. 2023 invalidní důchod. Správní orgán I. stupně tak rozhodl na základě posudku o invaliditě ze dne 7. 10. 2022, ve kterém posuzující lékař dospěl k závěru, že žalobkyně není invalidní, neboť u ní došlo k poklesu pracovní schopnosti z důvodu nepříznivého zdravotního stavu pouze o 10 %.
14. Žalobkyně podala dne 18. 1. 2023 včasné námitky proti prvostupňovému rozhodnutí.
15. V posudku o invaliditě v námitkovém řízení ze dne 27. 3. 2023, č. j. LPS/2023/218-NR-PLZ_CSSZ, vypracovaném oddělením lékařské posudkové služby žalované dospěla posuzující lékařka MUDr. J. S. B. k závěru, že se u žalobkyně jedná o pokles pracovní schopnosti o 20 %. Posuzující lékařka shledala, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení podle kapitoly XIII. Postižení svalové a kosterní soustavy, oddíl A – Artropatie, položka 1a – Osteoartróza v lehké formě přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „**vyhláška o posuzování invalidity**“), které odpovídá míra poklesu pracovní schopnosti 10 %. Posudková lékařka přitom zvýšila konkrétní míru poklesu

pracovní schopnosti žalobkyně o 10 % s ohledem na další zdravotní postižení na celkových 20 %.

16. Na základě posudku o invaliditě v rámci námitkového řízení pak žalovaná vydala napadené rozhodnutí, ve kterém se opřela o závěry a odůvodnění shora uvedeného posudku pro účely námitkového řízení.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

17. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“)], a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Rozhodoval přitom po projednání věci, ke kterému nařídil jednání s ohledem na potřebu provést důkaz přinejmenším posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.
18. Městský soud v Praze při posouzení dané věci vycházel zejména z následujících ustanovení právních předpisů.
19. Podle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb. pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.
20. Ustanovení § 39 zákona č. 155/1995 Sb. upravuje 3 stupně invalidity z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně. V případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
21. Z výše uvedené právní úpravy vyplývá, že pojištěnec ve věku žalobkyně má nárok na invalidní důchod za současného splnění dvou podmínek, a sice že se stane invalidní a zároveň získá potřebnou dobu pojištění. Správní orgán není sám oprávněn zkoumat, zda a k jakému datu se žadatel stal, popř. zůstal, invalidním a v jakém stupni. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je tak závislé především na odborném lékařském posouzení (viz ust. § 8 odst. 7, 8, 9 zákona č. 582/1991 Sb.). Správní orgán je pouze oprávněn a zároveň též povinen vyhodnotit, zda lékařský posudek, ze kterého při posouzení nároku na invalidní důchod vychází, splňuje požadavky na úplnost a přesvědčivost.
22. Na základě ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise.

23. V takovém posudku odborné lékařské komise se pak hodnotí celkový zdravotní stav, dochované pracovní schopnosti pojištěnce a zaujímají se v něm též posudkové závěry o invaliditě a jejím vzniku.
24. V projednávaném případě žalobkyně zpochybňovala závěry posudkových lékařů žalované ohledně míry poklesu její pracovní schopnosti, ze kterých vycházela žalovaná. S ohledem na to a s přihlédnutím k procesním návrhům stran soud nechal vypracovat posudek posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, která soudu nakonec předložila řádný posudek ze dne 16. 7. 2024, ev. č. SZ/2024/1263-PH-3 (dále jen „**posudek MPSV**“). Posudek MPSV pak soud provedl jako důkaz při jednání, když sám není oprávněn zdravotní stav žalobkyně zkoumat, neboť nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především.
25. Posudek MPSV byl vypracován komisí ve složení předseda komise: MUDr. J. B., další lékař: MUDr. P. K. s odborností ortopedie, tajemník: Bc. et Bc. L. J., DiS. Z posudku vyplývá, že žalobkyně při jednání komise byla přítomna, což umožnilo i provedení ortopedického vyšetření při jednání přítomným přísedícím ortopedem. Komise při zpracování posudku vyšla zejména z četných podkladů uvedených souhrnně na str. 2 posudku a dále zvláště citovaných na str. 2 - 4 posudku, dokumentace ČSSZ (PSSZ) a spisu Městského soudu v Praze včetně žaloby. Komise měla k dispozici i zdravotnickou dokumentaci předloženou žalobkyní.
26. Podle posudku MPSV rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně v době rozhodné pro posouzení je X na podkladě X a X, kteroužto komise hodnotila podle kapitoly kapitoly XIII. Postižení svalové a kosterní soustavy, oddíl A – Artropatie, položka 1a – Osteoartróza v lehké formě přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, kterému odpovídá míra poklesu pracovní schopnosti 10 %. Posudková komise přitom zvýšila konkrétní míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně o 10 % s ohledem na další zdravotní postižení podle ust. § 3 vyhlášky o posuzování invalidity na celkových 20 %.
27. S tvrzeními žalobkyně se komise MPSV vypořádala zejména na str. 5 - 6 posudku MPSV s tím, že komise nehodnotila zdravotní postižení žalobkyně podle kapitoly XIII, oddílu A, pol. 1a) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, neboť u žalobkyně nebylo zjištěno středně těžké kloubní postižení s funkčně významným postižením dvou i více velkých nosných kloubů nebo s funkčně významným omezením většiny malých kloubů rukou nebo nohou. Neurologické vyšetření též neprokázalo ložiskový nález a nebyly tedy u žalobkyně zjištěny významnější parézy končetin, těžší svalové atrofie a známky silnějšího kořenového dráždění a sfinkterové poruchy. Pokud jde o nedoslýchavost, pak komise konstatovala sluch levého ucha v normě oproti těžké nedoslýchavosti na pravém uchu s tím, že při jednání byla žalobkyně i bez naslouchadla schopně dobré komunikace, kdy na otázky v běžné intenzitě hlasu reagovala promptně a zcela bez problémů. Snížená funkce X byla zajištěna substituční terapií. Pokud jde o X a X, byla žalobkyně podle komise MPSV v dispenzarizaci imunologického oddělení, nicméně poslední vyšetření bodypletygmografie a plicní difúze neprokázalo přítomnost ventilační poruchy a X byla snížena jen lehce. Komise MPSV dále uzavřela, že ostatní onemocnění žalobkyně

uvedená v diagnostickém souhrnu dopad na snížení pracovní schopnosti žalobkyně neměla. Tvrzená únava byla pak toliko subjektivním údajem nikoli objektivním posudkovým kritériem.

28. Požadavky na kvalitativní stránku posudku jsou stanoveny judikaturou Nejvyššího správního soudu, např. v rozsudku ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013 – 20: *„Správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně, resp. v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o němž se opírá správní rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku), případně – namítal-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (test řádného složení posudkové komise).“* Dále srovnej rozsudek ze dne 25. 1. 2019, č. j. 8 Ads 138/2017 – 40: *„Posudek posudkové komise je zpravidla rozhodujícím důkazem při posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. I proto je nezbytné, aby splňoval požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a aby se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Posudkový závěr by tedy měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, jež způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to, na rozdíl od posudkové komise, nemá potřebné medicínské znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 19/2009 - 38).“*
29. V souladu s tímto rozsudkem soud uvádí, že mu nepřísluší hodnotit posudek Ministerstva práce a sociálních věcí z odborného hlediska, neboť k tomu nemá příslušné znalosti, stejně tak nemůže odborně hodnotit ani podklady, ze kterých posudek vychází. Soud může posudek hodnotit pouze z hlediska jeho celistvosti a přesvědčivosti, přitom je nezbytné též posoudit, zda existují jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Soud shledal, že posudek Ministerstva práce a sociálních věcí požadavky úplnosti skutkových zjištění a přesvědčivosti posudkových závěrů o tom, že žalobkyně není invalidní (resp. že pokles pracovní schopnosti žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nedosáhl hranice 35 %), splňuje. Posudková komise objektivně a přesvědčivě zdůvodnila svůj závěr při posouzení procentního poklesu pracovní schopnosti žalobkyně. Komise rozhodovala v řádném složení, kromě předsedy komise, posudkového lékaře, byl členem též lékař z oboru ortopedie, tedy z oboru souvisejícího s postižením žalobkyně, jež bylo nakonec shledáno jako příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Z posudku je také zřejmé, že posudková komise hodnotila veškerou potřebnou zdravotní dokumentaci, kterou měla k dispozici, s tím, že žalobkyně sama neuplatňovala neúplnost dokumentace ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Komise rovněž žalobkyni objektivně vyšetřila při jednání, kterého se žalobkyně zúčastnila. Z posudku rovněž vyplývá, že si posudková komise MPSV byla vědoma námitek žalobkyně, vzala v úvahu jí předložené lékařské nálezy a vycházela i z vlastního ortopedického vyšetření žalobkyně při jednání posudkové komise.
30. Posudková komise zhodnotila míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně v zásadě v souladu s posudky zpracovanými v námitkovém řízení.

31. Žalobkyně se k posudku MPSV písemně vyjádřila svým podáním ze dne 22. 7. 2024, kde upozornila na několik nesrovnalostí. Soud proto požádal posudkovou komisi MPSV o doplňující posudek za účelem objasnění toho, zda skutečnosti uvedené žalobkyní v jejím vyjádření a v jí doplněných lékařských zprávách mají vliv na závěry uvedené v posudku MPSV. Posudková komise pak soudu předložila doplňující posudek ze dne 15. 10. 2024, ev. č. SZ/2024/2132-PH-4 (dále též jen „doplňující posudek“), který soud rovněž provedl jako důkaz při jednání. Z tohoto doplňujícího posudku se podává, že vyjádření žalobkyně a doložené lékařské nálezy nejsou důvodem pro změnu posudkového závěru, ke kterému posudková komise dospěla v posudku MPSV.
32. Soud nemá důvod pochybovat o správnosti závěrů posudku Ministerstva práce a sociálních věcí, neboť se jedná o posudek přesvědčivý, celistvý a úplný, který je v zásadě v souladu s předchozími dvěma závěry posudkových lékařů v daném správním řízení. V rámci ústního jednání tento posudek provedl k důkazu o míře poklesu pracovní schopnosti žalobkyně. Z jednání ani z doplňujícího posudku také nevyplynuly žádné podstatné skutečnosti, zejména pak takové, které by byly způsobilé zpochybnit závěry posudkové komise.
33. Co se týče námitek proti posudku MPSV, má soud za to, že se s těmito komise MPSV ve svém doplňujícím posudku dostatečně vypořádala (srov. str. 2-3 doplňujícího posudku).
34. Námitky žalobkyně uplatněné v žalobě, jakož i v průběhu celého řízení, tak s ohledem na shora uvedené soud nemohl shledat důvodnými, když se s těmito navíc většinou vypořádal i sám posudek MPSV s ohledem na jejich ponejvíce odborný charakter.

VI. Závěr a náklady řízení

35. Ze shora uvedených důvodů soud shledal žalobu nedůvodnou, a proto ji zamítl podle úst. § 78 odst. 7 s. ř. s.
36. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 27. listopadu 2024

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D.
samosoudce